

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Istorijat bankarstva". Rad ima 12 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

"ВИСОКА ПОСЛОВНА ШКОЛА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА БЛАЦЕ"

СЕМИНАРСКИ РАД

Предмет: БАНКАРСТВО

Тема: ИСТОРИЈАТ БАНАКА

Број индекса 183/09

БЛАЦЕ 2010.година

С А Д Р Ж А Ј:

Историјат банака

Историјат и структура домаћих банака

ИСТОРИЈАТ БАНАКА

Лингвистика и етимологија указују да је реч банка (италијански банцо, француски банџе, немачки и енглески банк) коришћена током више од 2000 година постојања у значењу «клуба» или «пулт за промену новца», што само потврђује да је мењачки посао међу првим пословима карактеристичним за банку.

Историја банкарства уско је повезана са историјом новца.

Генеза банкарства проистекла је из развоја банкарских послова, пре свих депозитног и кредитног посла, који одређују основну институционалну функцију банке као новчаног предузећа.

Кредитни, мењачки и заложни послови постојали су већ у старом веку код старих Сумера, Асираца, у Вавилону, на Кипру, код Египћана и старих Грка.

Ове активности су биле везане за религиозне храмове античког света, што је са своје стране доприносило развоју трговине и пољопривреде.

У периоду од VII - V века пре нове ере у Вавилону су се појавиле прве приватне куће Игиби и Мурашу, које су се бавиле пословима складиштења и чувања роба (жита, хране, злата и драгоцености), као и давања у зајам робе другим лицима. Потврде о депонованим производима служиле су као средство обрачуна и плаћања, а позајмице су вршене уз високу (зеленашку) камату.

Ове куће су називане тезаури, па отуда и потиче одомаћени назив за повлачење, складиштење и чување робе и новца (тезаурисање).

У античкој Грчкој дошло је до даљег развоја банкарских послова, у које су били укључени свештеници и грађани.

Карактеристично је било постојање великог броја градова - државица које су ковале свој сопствени новац.

Отуда су се развили послови мењача - сарафски послови, а људи који су вршили замену новца – трапезари (од трапеза – сто за којим

је замена вршена). Они се истовремено јављају и као зајмодавци. Касније су формиране велике мењачнице, које су давале залог на залошнице, примале новац на штедњу и обављале послове преноса новца.

У старом Риму је дошло до даљег развоја послова који представљају претечу банкарских, као и до административног регулисања финансијских институција и праксе.

Римски банкарски имали су назив аргентариус – лице које се бави примањем депозита и улога, давањем зајмова и посредовањем у новчаном промету. При том већи број аутора указује на велики степен развијености ових послова, као и на повезивање, односно утицај аргентариуса не само на привредне, већ и на државничке послове.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com